

ἕνεκα κατὰχωροῦμεν παρακατιὸν παραδείγματα αὐτῶν, ἐφ' ὧν
νὰ δύναται ὁ σπουδάζων πᾶσαν ἀντωνυμίαν κλίνειν 1].

Ἐχω δίκαιον [ίмамъ право). Δὲν ἔχω δίκαιον (нѣмамъ-
право). Ταῦρος (бикъ). Βοῦς [волъ]. Παξιμάδιον [сυχάρъ].
Ζυμαρικὸν [тѳчено, тѳстяно]. Ὁ καπιτάνιος [Капитанинь-тъ].
Ὁ Μαϊόρος (Μαϊορъ-тъ]. Ὁ κολονέλος (колонель-тъ ἢ пол-
ковникъ-тъ]. Πρόσφατος [прѳсень, прѳсний, свѳжкий].
Ἄκριβος (сѳжпъ]. Λαμπρός, λαμπρότατος [свѳтл-пий, свѳ-
тл-ѳпшпий], Ταπεινός [нисѳкъ, нисѳкий, ппжайпшпий =
ταπεινότητος]. Σκοτεινός [тъмень]. Ὀνομάζεται [именува се,
нарича се, казва се]. Ἐχει ἀναχωρήσει [трыгпжлъ е]. Ἄνε-
χώρησα διὰ [трыгпжлъ съмъ за]. Ἐχει φθάσει [пристигпжлъ
е]. Ἐφθασε [пристигпжъ]. Τοποτηρητῆς [поручикъ = liep-
тенант]. Δίδω, εις, ει, ομεν, ετε, ουσι [дав-амъ, ашь, а, аме,
ате, атъ]. Αἰσχύνομαι [срамъ ми е ἢ срамъ мѳ е, сра-
мувамъ се]. Αἰσχύνεται срамувашъ се, срамъ тж е ἢ
тебе тж е срамъ=ἔσένα σὲ εἶναι ἐντροπή. Ἡ προσωπικὴ ἀν-
τωνυμία δις ἐπαναλαμβάνεται). Οὕτω καὶ τὸ αἰσχύνεται, αἰ-
σχυνόμεθα, αἰσχύνεσθε, αἰσχύνονται срамъ го е, срамъ пп
е, срамъ ви е, срамъ ги е ἢ него го е срамъ, насъ пп
е срамъ, васъ ви е срамъ, τѳхъ ги е срамъ=ἔστιν ἡ-
μῖν, αὐτοῖς, αἰσχύνη). Μαῦρον ψωμίον (черень хлѳбъ]. Πα-
λαιωθὲν ψωμίον [пвѳжпжлъ хлѳбъ]. Ἐπιμελής [прилѳ-
женъ]. Φιλόπρονος [трудолубпвъ]. Σκοπός, φύλαξ [стража,
часовой]. Χωρικός [селяпшпъ]. Χωριάτης [μυжпкъ]. Ἐνοι-
κοκύρης [хѳзпшпъ, домакпшпъ]. Ἀξιωματικός [офице-
ринъ]. Πολίτης (гражданинь). Εὐγενής (благородень, дво-
ряпшпъ).

Σημ: 1. Περὶ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας ἐρρέ-
θησαν τὰ δέοντα.

Ἀντοπαθῆς. Ἐν: Ὀν: (δὲν ἔχει), γεν: на себе, сц, δοτ: